

Tình Lãng Tử

Ta tỉnh giấc giữa nghìn năm sỏi đá
mắt mơ hồ ngậm ánh sáng thời gian
âm thanh trôi dạt dặt gió mây ngàn
khung vũ trụ khép hờ sương đọng hạt
ngơ ngẩn phía hải triều len chân cát
âm thầm tan trong khoảnh khắc đó đây

bờ ảo giác bóng nữ thần vực dậy?
vươn tay ngà tươi mát khoảng thịt da
môi đam mê thơm ngát cả thiên hà
ta ngây ngất bởi chùm sao mới mọc?
sắc cỏ lá lênh đênh từng nhánh tóc
mảnh vải hờ che được ánh phù dung?

dáng nghiêng nghiêng giấu ánh mắt thẹn thùng
đừng quay vội... pho tượng thần diễm lệ!
để huyền thoại khơi đẹp lòng nhân thế
và hoang đường thêu dệt thuở mãn khai
núi rừng thiêng có thao thức đêm dài ...
thì thầm chút nghệ thường đang chạm khế?

thời gian trôi chẳng phương trình, lý lẽ!
nắng chiều phai nhòa dấu vết hồng nhan
phút thần giao lòng như một cung đàn
phương vô định... bước hoang đời lãng tử
cười với gió... phải biên thành ngôn ngữ?
lạc tao đàn... thơ thần ngát... đòi sim!

chân trời lạ... cuồng si tình ngất lịm
hỏi bởi đâu thơ nhuộm vị lên men?
trả lời sao... buồn vọng lại tiếng khèn
điệu múa gậy bập bùng theo ánh lửa
đừng ấp úng... hãy để tim mở cửa...
giọt sương đêm là bùa ngải... tình yêu!

giấc năm canh lệ tình nợ chẳng thiếu?
máu phiêu lưu sôi động mỗi tế bào
ngắm sao trời mộng mị phút chiêm bao
nghe khao khát con đường vàng lá đổ
và chân quen trên lối về ngang phố
để vui mừng tìm gặp lại,,, người xưa

Vu Sơn

www.vietnamvanhien.org